

Lov Nr. 490 af 9. Oktober 1945 om Oprejsning til uforskyldt internerede Personer.

Justits-Min. *Busch-Jensen*. (Lov-Tid. A. 1945 af 10/10).

§ 1. Personer, der uforskyldt har været undergivet Internering ved Frihedsbevægelsens Foranstaltning, har Ret til Erstatning for den ved Interneringen tilføjede Formueskade, Lidelse og Tort.

Interneringen kan ikke anses for uforskyldt, saafremt den paagældende under den tyske Besættelse har tilhørt Partier eller Organisationer, der paa utilbørlig Vis har samarbejdet med eller er blevet støttet af Besættelsesmagten, eller som har givet Udtryk for en tyskorienteret eller nazistisk Indstilling, eller saafremt han har samarbejdet med Besættelsesmagten eller med denne samarbejdende Personer eller Institutioner eller lign., under Besættelsestiden har haft utilbørligt Samkvem med herværende Tyskere eller paa anden Maade har udvist national uværdig Optræden, alt dog saaledes, at det maatte anses for rimeligt ved Landets Befrielse at iværksætte en foreløbig Sikring af den paagældendes Person.

§ 2. Den i § 1 hjemlede Erstatning for Lidelse og Tort vil være at fastsætte saaledes, at der ydes et Grundbeløb paa 100 Kr. samt et Beløb af 25 Kr. for hver paabegyndt Uge, Interneringen har varet. Grundbeløbet skal dog kunne forhøjes, saafremt den ved Interneringen forvoldte Krænkelser paa grund af den paagældendes Stilling og Forhold eller de Omstændigheder, hvorunder Interneringen er blevet iværksat, har været af særlig alvorlig Karakter.

§ 3. Til at træffe Afgørelse af Spørgsmaal om Erstatning i henhold til § 1 nedsættes et af Justitsministeren fastsat Antal Oprejsningsnævn, hvis stedlige Omraade ligeledes fastsættes af Justitsministeren.

Oprejsningsnævnene, hvis Medlemmer udnævnes af Justitsministeren, bestaar af en Dommer som Formand, et Medlem, der opfylder Betingelserne for at kunne beskikkes som Dommer, samt en blandt de beskikkede Forsvarere indenfor Nævnets Omraade efter Indstilling af Sagførerraadet udpeget Sagfører.

§ 4. Krav om Erstatning i henhold til § 1 skal fremsættes skriftligt overfor vedkommende Oprejsningsnævn inden den 1. Januar 1946, dog at Justitsministeren under ganske særlige Omstændigheder kan tillade, at Sagen indbringes for Oprejsningsnævnet efter denne Dato.

§ 5. Nævnet drager Omsorg for Sagens Oplysning.

Den erstatningssøgende skal, saafremt han begærer det, have Lejlighed til at afgive Forklaring overfor Nævnet efter at være blevet gjort bekendt med det foreliggende Materiale samt til at faa en Sagfører beskikket. Andre Personer kan, forsaavidt det skønnes nødvendigt, af Nævnet indkaldes til at afgive Forklaring for dette.

Nævnet kan lade optage retligt Forhør i Medfør af Retsplejelovens § 1018, om nødvendigt efter forudgaaende politimæssig Undersøgelse.

§ 6. Nævnets Afgørelse træffes ved en af Grunde ledsaget Kendelse, af hvilken Udskrift straks skal tilsendes den erstatningssøgende ved anbefalet Brev.

§ 7. Nævnets Afgørelse kan af den erstatningssøgende eller af Justitsministeriet indbringes for et Ankenævn, hvis Medlemmer udnævnes af Justitsministeren, og som bestaar af en Højesteretsdommer som Formand, et Medlem, der opfylder Betingelserne for at kunne beskikkes som Dommer, samt en efter Indstilling af Sagførerraadet blandt de beskikkede Forsvarere ved Landsret eller Højesteret udpeget Sagfører.

Begæring om Sagens Indbringelse for Ankenævnet maa fremsættes skriftligt overfor Oprejsningsnævnet inden 3 Uger efter Kendelsens Afsigelse. Saafremt Oprejsningsnævnet ikke som Følge af nye Oplysninger finder Grundlag for at give Andrageren Medhold, indsender Nævnet Sagen til Ankenævnet med de Bemærkninger, hvortil det finder Anledning.

Saafremt Ankenævnet ønsker tilvejebragt nye Oplysninger, maa dette ske gennem vedkommende Oprejsningsnævn.

De af Ankenævnet afsagte Kendelser er endelige og kan ikke indbringes for Domstolene.

§ 8. Personer, der opfylder de i § 1 fastsatte Betingelser for at opnaa Erstatning, skal, saafremt de ønsker det, være berettigede til alene at fremsætte Krav overfor Oprejsningsnævnet om Oprejsning gennem en af Grunde ledsaget Kendelse om, at den stedfundne Internering har været uforskyldt.

Reglerne i §§ 4-7 finder tilsvarende Anvendelse paa Sager, i hvilke der alene fremsættes Begæring om en saadan Oprejsningskendelse.

§ 9. Krav paa Erstatning for Formueskade i Henhold til denne Lov tilkommer efter den paagældendes Død hans Ægtefælle og Livsarvinger, der ligeledes i Overensstemmelse med § 8 kan fremsætte Begæring om Oprejsningskendelse. Afgaar den erstatningssøgende ved Døden, efter at der er fremsat Krav om Oprejsning eller Erstatning i Henhold til denne Lov, indtræder hans Ægtefælle og Livsarvinger i Sagen og kan, forsaavidt angaar Krav om Oprejsningskendelse i Medfør af § 8 eller Erstatning for Formueskade, træffe Bestemmelse om Sagens Indbringelse for Ankenævnet.

§ 10. Erstatninger i Henhold til denne Lov samt de med Lovens Administration forbundne Udgifter udredes af Statskassen.

Honorarer til Medlemmerne af Oprejsningsnævnene og Ankenævnet fastsættes paa Finansloven.

§ 11. Justitsministeren kan give nærmere Regler vedrørende Lovens Gennemførelse.

§ 12. Denne lov, der ikke gælder for Færøerne træder i Kraft den 1. November 1945.